

[Finansministeren.]

ogsaa praktisk uoverkommeligt at vurdere Ejendommene om igen pr. 1936; det vilde blive en meget teoretisk Vurdering. Jeg skal dog gøre opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 42, Stk. 2, findes en Bestemmelse, der siger, at hvis man har solgt en Ejendom i Stigningsperioden og derved faaet konstateret en Formuestigning, kan man faa foretaget en Opregulering af Basisformuen, hvis det findes, at Ejendommen har været væsentlig for lavt vurderet paa Basistidspunktet. Der er altsaa Mulighed for at tage Problemet op i de Tilfælde, hvor det har størst Betydning, nemlig hvor Ejendommen er solgt og Formuestigning derved konstateret.

Dernæst vilde det ærede Medlem have en videregaaende Henstandsmulighed, end § 37 gør det muligt. Det forekommer mig, at § 37, fornuftigt fortolket, i Virkeligheden giver meget betydelige Muligheder for Henstand, og jeg vil personlig være betænkelig ved at gaa videre.

Det samme gælder, naar det ærede Medlem i Forbindelse med § 43 var saa venlig at tilbyde mig en større Dispensationsadgang, en Bemyndigelse til at bøde paa oplagte Urimeligheder ved at nedsætte Afgiften. Jeg tror, der kan blive administrative Vanskeligheder nok ved denne Lov; man skal ikke overlade mere til Administrationens Skøn, end det allerede er sket, og jeg synes, det ærede Medlem selv gav mig gode Argumenter for denne Opfattelse, da han lidt senere talte om, hvor lang Tid det tager at faa Svar fra Skattemyndighederne. Der er ingen Tvivl om, at Skattemyndighederne vil faa meget stort Besvær med at administrere denne Lov. Jeg tror, vi er gaaet saa vidt i Retning af at give individuelle Dispensationsmuligheder, som det overhovedet er praktisk forsvarligt.

Saa skal jeg til Slut gøre ganske enkelte Bemærkninger i Anledning af de Betragtninger, særlig af landbrugsmæssig Art, som det ærede Medlem Hr. Hauch fremsatte. Jeg var naturligvis glad for, at det ærede Medlem erklærede, at han ikke var Modstander af en Eengangsbeskatning, naar den er nødvendig for at stabilisere vor Økonomi. At denne Foranstaltning alene ikke kan standse Inflationen, er jeg ganske klar over, det har jeg heller ikke paastaaet. En meget væsentlig Aarsag, efter min Mening Hovedaarsag, til den Inflation, der foregaar, er de stadige Forhøjelser af Lønniveauet; en anden af Aarsagerne er den store Købeevne i Befolkningen. Problemet er naturligvis

ikke alene de store Formuer, men nok saa meget de store Indkomster. Derfor er det nødvendigt, at Staten i sin almindelige Økonomi holder op med at skabe stadig større Indkomster ved at give flere Penge ud, end den tager ind gennem Beskatning; man vil da ogsaa, hvad jeg om nogle faa Dage skal have Lejlighed til at dokumentere, naar Tillægsbevillingsloven kommer til afsluttende Behandling, se, at der paa dette Punkt er en afgørende Forskel paa sidste Finansaar, da Staten havde en Merudgift paa adskillige Hundrede Millioner Kroner, og dette Finansaar, hvor der er bragt anderledes Balance til Veje mellem Indtægter og Udgifter.

Det ærede Medlem Hr. Hauch talte om Landejendomsværdierne og mente, at selv de beskedne Forhøjelser af Ejendomsskylden, som tillades, indtil 20 pCt. efter dette Lovforslag, var for store. Jeg deler ikke denne Opfattelse. Det er rigtigt, at det ærede Medlem og jeg har talt om disse Ting mange Gange. Jeg tror, Fremtiden vil bekræfte, at disse Værdier ikke er for høje. Jeg synes ogsaa, Forholdene i det praktiske Landbrug understøtter denne min Opfattelse derved, at der stadig har vist sig Købere til Landejendomme til Priser, der i meget betydelig Udstrækning overstiger selv den nye Ejendomsskyld. Og jeg vil gerne sige, som jeg har sagt flere Gange tidligere og andre Steder, at naar vi har faaet et Lønniveau, der i Byerne er mellem 60 og 70 pCt. højere end før Krigen, medens Lønstigningerne paa Landet er mindst det dobbelte, og jeg tror ikke, nogen med Realitetssansen i Behold vil paastaa, at vi kan vente, at denne Lønstigning skulde forsvinde igen, saa er det ganske utænkeligt, at vi kan komme ned paa Værdier af Produktionsmidler og dermed af Ejendomme, som skulde være lavere end de forholdsvis beskedne Ejendomsskyldværdier, der nu er ansat.

Det ærede Medlem Hr. Hauch fremsatte nogle Betragtninger, som jeg beklager, over den vælgermæssige Betydning af Afgiftsyderne i Henhold til denne Lov. Jeg vil gerne understrege, at det har ligget mig fjært at fremsætte Forslag om Afgifter, som gjordes strengere, fordi det var forholdsvis faa, der skulde betale dem, og de paagældende derfor ikke havde nogen stor vælgermæssig Betydning. Jeg tror, at dette Forslag i sin Helhed er en Retfærdighedshandling, fordi jeg tror, at det er rigtigt, at de, der har haft Vinden paa Ryggen i økonomisk Henseende, kommer til at betale deres særlige Bidrag til Stabiliseringen, men